

Visie

18 t/m 24 november 2006 • € 1,50 • Nummer 46

In gesprek met CDA-lijsttrekker Jan Peter Balkenende
Waar blijft de antichrist? • Hart voor Groningen

46

Eric Visser

**Van kunstwereld
naar krottenwijk**

Met gratis
Geld-bijlage!

FOTO'S: CHILDREN ASKING

‘Ik wil Gods tranen weerspiegelen’

Deze week is het bijzondere levensverhaal van Eric Visser te zien in de EO-docu ‘t Zal je maar gebeuren’. Een documentaire over de kunst van het verliezen. Eric Visser hing zijn carrière als gevierd kunstenaar aan de wilgen, om zijn eerste roeping te volgen: het laten zien van Gods tranen.

Eric Visser (60) zit achterover geleund in een plastic tuinstoel. Hij is voor even terug in Nederland en zegt grijnzend: “Ik heb nauwelijks geld, maar ik geniet zoveel meer van mijn leven dan alle rijke Nederlanders bij elkaar!” Na jaren vond Eric zijn roeping en richtte hij de hulporganisatie ‘Children Asking’ op. Een organisatie die straatkinderen in Brazilië helpt te ontsnappen aan drugsdealers en pooiers.

Er gaat een bijzonder verhaal vooraf aan de oprichting van ‘Children Asking’. Een verhaal dat terug te voeren is tot Eric's zevende levensjaar. Toen al wist hij wat God met zijn leven wilde. “Ik zou kunstenaar worden, met als doel Gods tranen laten zien aan de wereld.” Het eerste deel van deze droom, namelijk kunstenaar worden, kreeg serieus vorm rond zijn twintigste. “Ik vertrok naar Berlijn om zo mijn blik-

veld te verruimen,” vertelt hij met vuur in zijn ogen. “In deze dynamische omgeving maakte ik mij het Duits abstract expressionisme eigen.” Eenmaal terug in Nederland begon zijn loopbaan als kunstenaar pas echt en bouwde hij een internationale carrière op.

Maar hoe zat het met deel twee van zijn roeping: de tranen van God laten zien? “Ik verliet in mijn tienerjaren niet zozeer

God, als wel de kerk. Ik vond de kerk niet authentiek. De God Die ik kende, was een persoonlijke God. In mijn gemeente dachten ze daar toch anders over. Ik ben daarom met een grote boog om de kerk heen gelopen. Mijn geloof bekoelde.”

Visioen

Rond zijn veertigste noemt Visser zichzelf een 'volstreckte heiden'. Het verwonderde hem dan ook toen hij een visioen ontving waarin bijbelteksten de hoofdrol speelden. “Ik had in die periode wel vaker scherpe beelden, noem het visioenen. Maar dit visioen was anders. Ik zag een leegstaande fabriek, met daarin enerzijds dood en verderf. Toch werd ik anderzijds aangetrokken door de prachtige inval van het licht. Op de muren van de fabriek stonden Franstalige bijbelteksten.” De volgende morgen schetste de kunstenaar wat tekeningen om het visioen te onthouden. “Sinds jaren schreef ik weer bijbelteksten. Het was achteraf gezien het begin van mijn terugkeer naar God.” Maar dat wist hij toen nog niet. Er stond hem eerst een vreselijke gebeurtenis te wachten. “Drie maanden later werd mijn beste vriend dood gevonden in een meertje. Tijdens de begrafenis werden woorden gesproken, die gelijk waren aan de Franse bijbelteksten uit mijn visioen! Ik bereikte toen mijn eigen industrieterrein, dood en verderf kwamen onuitgenodigd mijn leven binnenwandelen. Ik kon niet meer schilderen, dus legde ik mijn kwast rigoureuus neer. Het leven stopte voor mij.”

Notre Dame

Toen het weer voorjaar werd, besloot hij naar Parijs te gaan, om daar in alle rust het verdriet van zich af te schrijven. “Ik dronk in de vroege morgen een kop koffie op 'Place Saint Michel'. In de verte hoorde ik de klokken van de Notre Dame uitnodigend luiden. Iets in mij wilde erop ingaan, dus pakte ik mijn schrijfgerei en wandelde ik naar de bombastische kathedraal toe. De Notre Dame zat helemaal vol, tot mijn stomme verbazing. Ik liep naar voren, op zoek naar een plaatsje. Uiteindelijk vond ik een lege stoel tegen een pilaar. Het orgel zette in, het was echt jaren geleden dat ik een kerkdienst had bezocht. De liturgie stond vol met paasliederen. Ineens viel

het kwartje: het was paasmorgen! Na het zingen, openden de deuren van de Notre Dame zich en het zonlicht stroomde de kerk binnen, gevolgd door de processie. De kathedraal werd prachtig verlicht. Ik herkende dat licht uit mijn visioen. Een eenvoudige priester opende de Bijbel. Hij las voor: 'Waarom zoekt u de Levende bij de doden? Hij is hier niet, Hij is uit de dood

‘Ik geniet meer dan alle rijke Nederlanders bij elkaar’

opgewekt.” Die tekst sloeg bij de kunstenaar in als een bom. “Ik was gestopt met schilderen, afgehaakt met leven. En dan op deze paasmorgen komt daar een Franse priester, die me met mijn neus op de feiten drukt. 'Here Jezus', prevelde ik, 'U heeft de dood overwonnen. Ik hoef niet meer zelf te vechten tegen de dood. Ik aanvaard dat ik niet meer zelf het begin en het eindpunt van mijn leven ben. U bent dat!' Daar ontmoette ik mijn Heer en Heiland.”

Máxima

Dit moment van bekering werkte door in Vissers kunstwerken. “Ik wilde de wereld laten zien hoe zij was, in plaats van vluchten en op zoek gaan naar het verloren paradijs. Aantonen hoe mooi jij bent, hoe mooi die boom is. Van abstract idealist, veranderde ik in realist. Mijn vrouw en ik verhuisden naar Parijs. Ik zette mijn ezel op plaatsen waar Monet en Van Gogh schilderden! Het was ondanks deze romantiek een keiharde periode, want als schilder in Parijs overleven, is niet gemakkelijk. Er waren momenten dat we onze laatste centime besteedden aan een brood voor ons kind. Maar ik leerde levensecht te schilderen.”

Na enkele jaren keerde het gezin Visser terug naar Nederland. Hij had het realistisch schilderen inmiddels onder de knie en dat viel blijkbaar op. In 2002 werd de kunstenaar namelijk gevraagd om een statieportret te maken van Willem Alexander en later ook van Máxima. “Dit was een maatschappelijk hoogtepunt in mijn carrière! Iedereen zei: 'Gefeliciteerd, Eric.' Mijn broer vroeg daarentegen: 'Is dit waarom je bent gaan schilderen?' Die vraag confronteerde me. Ik was inderdaad niet gaan schilderen om veel geld te verdienen, dan had ik beter tandarts kunnen worden. Het gesprek met mijn broer bracht mijn vroege roeping

(vervolg op pag. 15)

'Ik zei tegen mijn vrouw: We verkopen ons hele bezit'

weer in gedachten. Ik zou door middel van kunst een bewogen God laten zien aan de wereld. Máxima mag dan erg lieflijk zijn, maar zij weerspiegelt niet de tranen van God. Ik moest erkennen: mijn broer heeft gelijk, ik ben mijn roeping ontrouw."

Status

Eric Visser wilde niet meer schilderen om het schilderen. Er borrelde een nieuw idee op. Statieportretten maken van straatkinderen, in plaats van hooggeplaatsten portretten. Eric legt uit: "Een statieportret verhoogt en bevestigt de status van de geportretteerde, het maakt mensen net iets belangrijker dan ze al zijn. Ik dacht: Dat ga ik gebruiken om kinderen die weinig status hebben, op de voorgrond te plaatsen." Op het moment dat Visser aan het eenmalige project begon, gebeurde er iets merkwaardigs. Al zijn opdrachtgevers belden af en daarmee verdween ook zijn inkomstenbron. "Een onzekere periode brak aan. Ik besloot me volledig te richten op het straatkinderenproject en vloog van ons laatste beetje geld naar Zuid-Amerika om daar foto's te maken van straatkinderen. Bij aankomst in Brazilië sprak ik een lerares, Sonia genaamd. Zij had een visioen gekregen, namelijk dat ik een bediening zou krijgen in Sao Paolo. Ik zei: 'Prachtig, bid er maar voor.' Het was haar visioen, ik bleef gewoon aan mijn eigen project werken."

Tijdens de fotosessies op straat knoopte Eric gesprekjes aan met de kinderen. Deze ontmoetingen raakten hem diep. Eén in het bijzonder. "Onder een viaduct sprak ik een meisje. Ze woonde daar. Er hing een vergeelde plaat aan de muur met daarop de tekst van Psalm 23. Toen ik dat zag, kreeg ik een ervaring als in de Notre Dame. Dit kind had als toekomstperspectief: bedelen of prostitutie worden. En dan durf je te zeggen: 'Mij ontbreekt niets.' Wat een geloof! Dit wilde ik aan al die verweerde mensen in het Westen vertellen. Ik riep uit: 'Dank u wel, Heer! Ik heb de rest van mijn leven niets anders meer te doen dan dit verhaal vertellen aan mensen. De Nederlandse kerk wakker schudden voor deze nood. En hun vertellen: 'Ga geloven als deze kinderen.'"

Alles verkopen

Wat begon als een eenmalig kunstproject, groeide langzaam uit tot een nieuwe levensmissie. "Mijn vader kreeg tien jaar geleden een beeld," herinnert Eric zich. "Hij vertrouwde het me toe op zijn sterfbed, vlak voor hij zijn laatste adem uitblies. Hij zag dat ik een ark bouwde, waarmee heel veel mensen gered werden." Dit beeld bevestigde wat Visser al begon te beseffen. Het straatkinderenproject zou uitgroeien tot iets groters. De kunstenaar kon zijn luxe Nederlandse leven ook niet

langer rijmen met zijn ervaringen in Brazilië. "Tegen mijn vrouw Dominique zei ik bij thuiskomst: 'We verkopen alles en geven het terug aan God.' Ze zei tot mijn verbazing: 'Amen! Terwijl jij weg was, heb ik elke avond gebeden. Ik had de indruk dat jij totaal veranderd terug zou komen, dus het verbaast me niet zo! Weet je,' zei mijn fantastische vrouw, 'als jij dit niet had voorgesteld, dan had ik het wel gedaan.' Terwijl ze dat zei, was ik weer helemaal terug bij het begin van ons huwelijk. Ze heeft me toen eens geschreven: 'Ik ga, waar jij gaat.' Dit bracht ze nu in praktijk. Daar word ik echt stil van."

Eric Visser zette de zendingsorganisatie 'Children Asking' op. Deze organisatie wil straatkinderen in Brazilië hoop geven en jongens en meisjes uit de klauwen van drugsdealers en bordeelbazen redden. Daarnaast brengt 'Children Asking' het levende Evangelie van Jezus. Als Eric achterom kijkt, verbaast hij zich wel eens over zijn levensloop. "Op zevenjarige leeftijd kreeg ik te horen wat mijn roeping zou zijn, maar pas op zestigjarige leeftijd ben ik eraan begonnen! Toch is het nooit te laat om alles op te geven en je leven in te zetten voor het Evangelie."

Martine Geerts

www.childrenasking.org

In de volgende uitzendingen van de EO ziet u meer over het leven en de organisatie van Eric Visser.

- Aanstaaende zaterdagavond is Eric Visser te zien in *Nederland Helpt*, waar hij de 'Helpende Hollander' is. 18.00 uur, Nederland 2
- Dinsdagavond staat de documentaire 't Zal je maar gebeuren in het teken van Eric: 'De kunst van het verliezen.' 23:05 uur, Nederland 2
- Zondag 25 november is er in *Nederland Helpt* een item gewijd aan Eric Visser. Ditmaal over de steun die Children Asking krijgt van KLM-medewerkers. 18.00 uur, Nederland 2